

บทที่ 1

บทนำ

ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กรณีศึกษา: อุตสาหกรรมค้ำเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยในบทแรกนี้จะกล่าวถึงหัวข้อต่าง ๆ ที่เป็นหัวข้อที่เป็นประเด็นสำคัญที่นำไปสู่งานวิจัยประกอบไปด้วย 1) ที่มาและความสำคัญของปัญหา 2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย 4) นิยามคำศัพท์ 5) ขอบเขตการวิจัย และ 6) โครงสร้างของเอกสารงานวิจัย

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะเป็นตัวชี้วัดถึงความสำเร็จถึงการบริหารและแสดงถึงศักยภาพของแต่ละประเทศต่าง ๆ บนโลก ซึ่งประเทศไทยก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ต้องทำการพัฒนาเศรษฐกิจของตนเองให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ ซึ่งจากปีที่ผ่านมา นั้น ธนาคารโลกได้ระบุไว้ว่า เศรษฐกิจไทยยังสามารถเติบโตเพิ่มขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งการเติบโตของประเทศไทยนั้นเป็นการเติบโตบนพื้นฐานจากความต้องการจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ ไม่ได้มาจากการส่งออก แต่เพียงอย่างเดียวเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ดังจะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Production: GDP) ของประเทศไทย มีการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ซึ่งถือได้ว่าเป็นสัญญาณอันดีของประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคหน้า (บุญทริกา แสงอรุณ, 2554)

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเกิดขึ้นจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม¹ (Small and Medium Enterprises: SMEs) ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการของวิสาหกิจดังกล่าวได้เห็นถึงความต้องการของตลาดที่มีมูลค่าที่สูง จึงมีการขยายการลงทุนและการผลิตออกไปอย่างรวดเร็ว และมากมาย (บุญทริกา แสงอรุณ, 2554) สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นหมายถึงธุรกิจที่มีจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดินดังแสดงให้เห็นตารางที่ 1.1 โดยผู้ประกอบการจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

¹ งานวิจัยครั้งนี้ ใช้ศัพท์คำนี้ตาม “พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543”

ตารางที่ 1.1: ลักษณะทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเภท	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	จำนวน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	จำนวน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
กิจการการผลิต	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	50-200
กิจการบริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	50-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50	26-50	50-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30	16-30	30-60

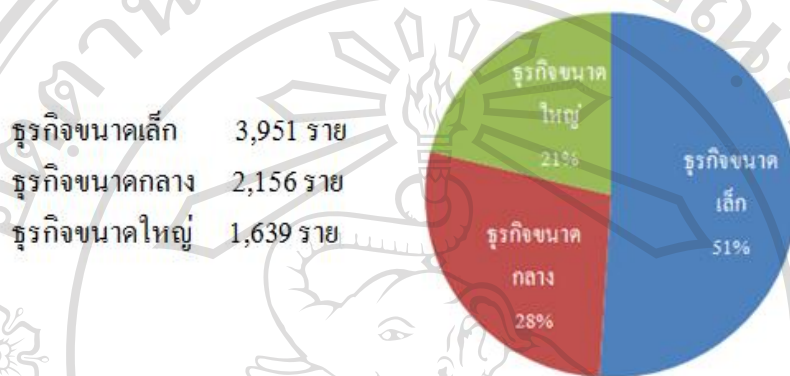
ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2544)

1.1.1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย

ในประเทศไทยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่วยในการแก้ไขปัญหาความแออัดจากการเติบโตของสังคมเมือง และช่วยกระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาค อีกทั้งยังเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจดังต่อไปนี้ (วิไลลักษณ์ โรจน์กุลพานิชกุล, รุจภา แพ่งเกษร, ณกมล จันทร์สม, และ สมจิตร ถ้วนจำเจริญ, 2553)

1. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นแหล่งรองรับการจ้างงานขนาดใหญ่และกระจายอยู่ทั่วประเทศ
2. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถที่จะสร้างมูลค่าของตลาดและยังทำให้เกิดรายได้จากการส่งออกเป็นมูลค่าที่สูง ซึ่งหากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีนโยบายในการบริหารที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาด ก็จะส่งผลให้สามารถผลิตสินค้าและบริการเพื่อทดแทนการนำเข้าได้ ซึ่งเป็นผลทำให้ประเทศสามารถลดการนำเข้าสินค้าจากต่างชาติได้
3. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นแหล่งที่สามารถเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารแก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการหน้าใหม่ที่เริ่มต้นลงทุน ซึ่งส่งผลให้ในอนาคตสามารถพัฒนาธุรกิจกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ได้
4. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหน่วยผลิตที่สนับสนุนและเชื่อมโยงไปยังหน่วยธุรกิจต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ โดยทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบขั้นต้นและขั้นกลาง เพื่อส่งให้ธุรกิจขนาดใหญ่ได้
5. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นจุดเชื่อมโยงการผลิตในภาคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ภาคเกษตร ภาคบริการขนส่ง ภาคการค้าส่ง และ ค้าปลีก ต่าง ๆ

ในปัจจุบันภาครัฐได้มีการนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในหลาย ๆ ด้าน เพราะว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถช่วยผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศเกิดการพัฒนานในหลาย ๆ ด้าน ดังที่กล่าวมาแล้วในขั้นต้นแล้วนั้น ซึ่งการส่งเสริมของภาครัฐดังกล่าวนี้เองช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนที่มากขึ้น ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากรูปที่ 1.1 (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2553)

รูปที่ 1.1: สัดส่วนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจดทะเบียนในประเทศไทย

ที่มา: สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2553)²

จากรูปที่ 1.1 ได้แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากสัดส่วนของผู้ประกอบการในประเทศไทยทั้งหมด ซึ่งจะเห็นว่าธุรกิจในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2553 พบว่าปัจจุบันมีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอยู่ทั้งสิ้น 6,107 ราย คิดเป็นร้อยละ 79 ของธุรกิจทั้งหมดที่มีทั้งสิ้น 7,696 ราย (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2553)

1.1.2 ปัญหาที่ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่เกิดความยั่งยืน

ในอดีตที่ผ่านมา การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะไม่ค่อยมีหน่วยงานหรือองค์กรใดมองเห็นความสำคัญ เนื่องจากทุก ๆ องค์กรต่างมองว่าเป็นหน่วยธุรกิจเล็ก ๆ ไม่มีผลใดต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม จึงทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดการพัฒนาระบบไม่ต่อเนื่องและไม่ยั่งยืน ในส่วนของปัญหาที่เป็นปัญหาสำคัญต่อการขีดขวางการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ ปัญหาด้านเงินทุนหมุนเวียน เพราะหากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่มีเงินทุนหมุนเวียนที่เพียงพอ จะทำให้เกิดการขยายธุรกิจได้ยากและไม่สามารถทำให้

² เฉพาะที่มีการแจ้งจดทะเบียนอย่างเป็นทางการ ณ ปัจจุบัน

ตัวธุรกิจนั้นเกิดความเติบโตได้ และปัจจัยอีกปัจจัยหนึ่งก็คือการให้ความสำคัญผิดด้าน โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อดำเนินการเป็นสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงตัวสมาชิกในธุรกิจ เช่น ลูกจ้าง ลูกค้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการไม่คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรในการผลิตที่ไม่บำรุงรักษา และไม่เห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ถ้าหากผู้ประกอบการหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยังไม่มีการปรับเปลี่ยนวิธีคิดและวิธีดำเนินงาน ก็จะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคตมีอาจก้าวขึ้นทัดเทียมนานาประเทศได้ (ดำรงค์ เปลี่ยนศรีสร, 2554)

1.1.3 การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) หมายถึงการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่มีผลกระทบในทางลบต่อความต้องการของคนรุ่นต่อไปในอนาคต เพราะว่าการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน จะต้องเกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งจะเสียในอนาคต ดังนั้นเพื่อไม่เกิดผลกระทบในทางลบต่อคนรุ่นหลังจึงเกิดแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยได้มีการคิดในการพยายามอนุรักษ์ธรรมชาติต่าง ๆ (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2541) ซึ่งการที่จะเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้นั้นต้องมีการพัฒนาไปทั้ง 3 ด้านพร้อมกัน โดยการนี้ได้มีการใช้หลักการ “สามองค์ประกอบที่สำคัญ” (Three Bottom Line: TBL) มาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างถูกต้อง ซึ่งหลักการนี้เป็นแนวความคิดที่มีทิศทางเดียวกับแนวการรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) (Henriques and Sadosky, 1999) ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งสามด้านนี้เป็นองค์ประกอบที่องค์กรจะต้องมีการเน้นในการพัฒนาไปพร้อมกันในทุก ๆ ด้านเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (เกื้อ วงศ์บุญสิน, 2540)

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็น ได้ถึงความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระบบเศรษฐกิจ อีกทั้งยังได้เห็นถึงประโยชน์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างยั่งยืนนั้น จะต้องอาศัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามภูมิภาคและท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นแรงขับเคลื่อน ทั้งนี้เพื่อเกิดความหลากหลายของกิจกรรมในระบบเศรษฐกิจ (หมายเหตุ: สำหรับหัวข้อการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะกล่าวโดยละเอียดอีกครั้งในหัวข้อ 2.1)

1.1.4 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่ถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคเหนือ และเป็นจังหวัดที่มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,646,144 คน (กรมการปกครอง, 2554)

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีความต้องการของสินค้าและบริการ ในจำนวนมาก ประกอบกับมีจำนวนแรงงานอยู่จำนวนมาก จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่มีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดาทั่วไปที่ไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ นอกจากนี้แล้วยังมีผู้ประกอบการที่อยู่ในฐานะนิติบุคคลและมีการจดทะเบียนไว้กับสำนักงานพาณิชย์ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสามารถพิจารณาจำนวนได้จากตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2: จำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการจดทะเบียนในเขตจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	จำนวน	ร้อยละ
1. ธุรกิจการผลิตหรืออุตสาหกรรม	592	61.54
2. ธุรกิจบริการ	190	19.75
3. ธุรกิจค้าส่ง	125	13
4. ธุรกิจค้าปลีก	23	2.4
5. ไม่ระบุ	32	3.31
รวม	962	100

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดเชียงใหม่ (2554)³

1.1.5 อุตสาหกรรมค่านเนื้อไก่และไข่ไก่ ในจังหวัดเชียงใหม่

เนื่องจากในประเทศไทย มีการผลิตสินค้าเกษตรอยู่เป็นจำนวนมาก และในจังหวัดเชียงใหม่เองก็มีการทำเกษตรกรรมอยู่อย่างแพร่หลาย ดังนั้นรายได้หลักของประชากรในจังหวัดเชียงใหม่จึงมาจากภาคการเกษตรกรรม (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552)

สินค้าเกษตรกรรมถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อคนไทยมาอย่างช้านาน โดยสินค้าที่สำคัญก็คือสินค้าเพื่อการอุปโภคและบริโภค สำหรับสินค้าซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่ประเทศไทย และเป็นสิ่งที่คนไทยจำเป็นที่จะต้องอุปโภคบริโภคเป็นประจำก็คือ เนื้อไก่และไข่ไก่ ซึ่งสินค้าทั้ง 2 ชนิดนี้ ถือได้ว่าเป็นสินค้าที่มีคุณค่าทางอาหารสูงและถ้าหากดูปริมาณการผลิตจะประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่สามารถผลิตไข่ไก่ได้เป็นอันดับ 6 ของโลกในปริมาณ 9,786 ล้านฟองต่อปี (สมาคมผู้ผลิตและส่งออกไข่ไก่, 2554) และในด้านเนื้อไก่อันนั้นประเทศไทยก็ถือได้ว่าเป็นผู้ผลิตเนื้อไก่อันดับสำคัญของโลก โดยประเทศไทยสามารถผลิตเนื้อไก่เป็นอันดับ 5 ของโลกในปริมาณ

³ เฉพาะที่มีการแจ้งจดทะเบียนอย่างเป็นทางการ

300,000 ต้นต่อปี (สมาคมผู้ส่งออกไก่เพื่อการส่งออกไทย, 2554) จากที่กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่าสินค้าทั้งสองประเทศถือได้ว่าเป็นสินค้าที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจประเทศไทย นอกจากนี้ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการพัฒนารูปแบบของการเลี้ยงไก่ได้อย่างรวดเร็ว มีการนำเข้าพันธุ์ไก่จากต่างประเทศ มีการปรับสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงตลอดจนมีการพัฒนาด้านการเลี้ยงดูให้มีประสิทธิภาพ รวมการพัฒนาด้านอาหารที่มีคุณภาพ ซึ่งส่งผลให้ผลผลิตจากสัตว์ดังกล่าวออกมาสู่ตลาดอย่างมากมาย ทั้งนี้เนื้อไก่และไข่ไก่เป็นสินค้าที่มีความสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านสารอาหารที่ให้สารอาหารใกล้เคียงกัน ในด้านการผลิตที่ในฟาร์มต่าง ๆ จะต้องมีการผลิตสินค้าทั้งสองควบคู่กันไปนั่นเอง (วชิระ มีคำ, 2546) สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ ถือได้ว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการบริโภคเนื้อไก่และไข่ไก่เป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถสังเกตได้จากปริมาณการผลิตเนื้อไก่และไข่ไก่ได้ตามตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3: จำนวนการผลิตเนื้อไก่และไข่ไก่ต่อปี

ประเภท	ประเทศไทย	จังหวัดเชียงใหม่
1. เนื้อไก่	970,943,058 ตัว	26,554,609 ตัว
2. ไข่ไก่	9,786,854,575 ฟอง	555,081,761 ฟอง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2554)

จากตารางที่ 1.3 จะเห็นได้ถึงจำนวนการผลิตของสินค้าดังกล่าว ทั้งในส่วนของระดับประเทศและของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเห็นได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่มีการบริโภคเนื้อไก่และไข่ไก่ในจำนวนมาก และยังสามารถเพิ่มขึ้นได้ในอนาคต เนื่องจากแนวโน้มการผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2554)

จะเห็นได้ถึงความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่เนื่องจากปัญหาในการประกอบธุรกิจที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นในอนาคตอาจจะส่งผลให้เกิดการขาดแคลนของทรัพยากรในการผลิต จึงจำเป็นต้องมีองค์กรต่าง ๆ ควรมีความตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่นั้นถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ ของภาคเหนือ และถือได้ว่ามีประชากรที่อาศัยอยู่จำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้อุตสาหกรรมการค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ก็ถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญ เนื่องจากเป็นสินค้าที่มีความต้องการในการบริโภคค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงเป็นที่มาในการศึกษาถึงเรื่องพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้การศึกษาในอุตสาหกรรมเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนยังไม่ได้มีการใช้

โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ และมีคุณสมบัติพิเศษในการสามารถวิเคราะห์ตัวแปรที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงหรือตัวแปรแฝง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเน้นพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจากที่กล่าวมาทั้งหมดจึงเป็นเหตุผลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงลักษณะพื้นฐานทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลาง ในอุตสาหกรรมค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนของธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางมีอิทธิพลอย่างไรกับด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในแบบจำลองสมการโครงสร้างของพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในอุตสาหกรรมเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1.3.1 ภาคเอกชนสามารถนำผลการศึกษาไปวางแผนเพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางได้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

1.3.2 ภาครัฐบาลสามารถนำรูปแบบและผลการศึกษาไปพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4 นิยามศัพท์

ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลธรรมดา (บุคคลที่เริ่มคลอดออกรอดเป็นทารกและสิ้นสุดลงเมื่อตาย) และนิติบุคคล ที่จัดตั้งองค์กรธุรกิจขึ้นเพื่อหวังผลกำไร ซึ่งสามารถหาช่องทางที่จะสร้างธุรกิจของตนเองโดยยอมรับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น (สุริยัน พินทอง, 2546)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งสามารถวัดได้จากจำนวนแรงงานและมูลค่าของสินทรัพย์ถาวร ซึ่งธุรกิจขนาดย่อม คือ ธุรกิจที่มีจำนวนแรงงานไม่เกิน 50 คน และสินทรัพย์ถาวรมีมูลค่าไม่เกิน 50 ล้านบาท ส่วนธุรกิจขนาดกลาง คือ ธุรกิจที่มีจำนวนแรงงานอยู่ระหว่าง 51 ถึง 200 คน และสินทรัพย์ถาวรอยู่ระหว่าง 51 ถึง 200 ล้านบาท (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2544) ทั้งนี้รายละเอียดทั้งหมดได้ชี้แจงไว้ในตารางที่ 1.1

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยในการศึกษาจะใช้ข้อมูลแบบปฐมภูมิ จากการรวบรวมแบบสอบถามเพื่อนำมาประมวลผลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าว นอกจากนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์ถึงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมที่นำไปสู่ความยั่งยืน ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้จะเก็บทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

1.6 โครงสร้างงานวิจัย

การศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาผู้ประกอบการค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่ มีโครงสร้างงานวิจัยแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทนำจะกล่าวถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ รวมไปถึงนิยามศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวิจัย ตามลำดับ ทั้งนี้ยังได้กล่าวถึงขอบเขตของการศึกษา และโครงสร้างของเอกสารงานวิจัย เพื่อให้เกิดระเบียบในการจัดทำและเรียบเรียงข้อมูล โดยในส่วนของทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ จะมีการนำเสนอและอธิบายอย่างละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมได้ศึกษาถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ โดยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน การบูรณาการแนวคิดด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน และตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2) การเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย การพัฒนาอย่างยั่งยืนกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 3) โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) ประกอบด้วย เศรษฐมิติสำหรับโมเดลสมการโครงสร้าง และขั้นตอนการประยุกต์ข้อมูลด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง อีกทั้งยังกล่าวถึงเนื้อหา

ส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางเศรษฐมิติ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยแสดงให้เห็นถึงการกำหนดกรอบแนวคิดแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา สมมติฐานของการวิจัย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา วิธีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง การออกแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีทั้งหมด 2 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างหรือการวิเคราะห์องค์ประกอบ รวมทั้งได้กล่าวถึงการวิจัยและจริยธรรม

บทที่ 4 ผลการศึกษา

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนของผลการศึกษาจะได้กล่าวถึง ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยที่ผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้ได้การวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ 1) วิเคราะห์ถึงสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อหารูปแบบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุของตัวแปรต่าง ๆ ในแบบจำลองโครงสร้างเชิงเส้นสำหรับพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในอุตสาหกรรมการค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษาเพื่อก่อให้เกิดความง่ายต่อการทำความเข้าใจ อีกทั้งยังได้แสดงให้เห็นถึงแนวคิดและข้อเสนอแนะ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยในส่วนของบทนี้ยังจะกล่าวถึงข้อจำกัดในการทำงานวิจัย เพื่อทำให้เกิดแนวทางและยังทำให้เกิดการพัฒนาให้แก่งานวิจัยอื่น ๆ ในอนาคต

1.7 สรุป

ในบทที่ 1 นี้ได้ทำการรวบรวมประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ ที่เป็นแนวทางสู่งานวิจัย โดยสามารถกล่าวได้ว่าเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ผู้ที่สนใจได้ทำการศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องราวของงานวิจัย โดยเริ่มจากการกล่าวถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ รวมไปถึงนิยามศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวิจัย ตามลำดับ ทั้งนี้ยังได้กล่าวถึงขอบเขตของการศึกษา และ โครงสร้างของเอกสารงานวิจัย เพื่อทำให้เกิดระเบียบในการจัดทำและเรียบเรียง

ข้อมูล โดยในส่วนของทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ จะมีการนำเสนอ และอธิบายอย่างละเอียดในบทต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved